

Vršovice 3.10.2010

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na bohoslužbách, při kterém budeme naslouchat Božímu Slovu, budeme prosit i děkovat jeden za druhého i za celý svět.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Pozvedám své oči k Tobě, jenž jsi v nebesích. Hle, jak oči služebníků k rukám jejich pánů, jako oči služebnice k rukám její paní, tak vzhlížejí oči naše k Hospodinu, našemu Bohu, dokud se nad námi nesmiluje. Ž 123,1n

Píseň: 219

Modlitba: Pane Bože, děkujeme Ti, že máme kolem sebe lidi, které máme rádi. A kteří mají rádi nás. Děkujeme za každou společnou chvíli, za radosti i starosti.

Děkujeme, že nás učíš žít. Že nás učíš mít jeden druhého rád. Děkujeme, že jsi poslal Ježíše z Nazareta, aby nás to učil. Učil nás spolu žít a naslouchat Tvému Slovu, kterým nás vedeš.

Prosíme, buď tu dnes s námi. A provázej nás, až půjdeme domů. Abychom si s sebou nesli kus té veliké lásky, kterou každému z nás dáváš. Amen.

Čtení: Mk 12,28-34

Píseň: S364 Nové přikázání

Text: Mt 7,24-29

Haleluja. Chvalte Hospodina, neboť Hospodin je dobrý, pějte žalmy jeho jménu, neboť je líbezný. Haleluja. Ž 135,3

»Loupežník Rumcajs žil už dobrý čas v lese Řáholci. řáholec byl les tak hluboký, že v něm nikdy nebyla k spatření ani bába brusinkářka. Když chtěl Rumcajs vidět člověka, musel se naklonit nad studánku.

„Rumcajsi,“ povídá jednou svému obrázku ve vodě, „musíš najít nějakou panenku a udělat si z ní hospodyňku. A pospěš si, dokud máš ještě fousy od holiče jakžtakž přistřižený.“

Tajnými čestičkami v houští došel Rumcajs až skoro na kraj lesa, kde stojí na křižovatce dub. Vyhlídl si nejvyšší větev, která s pnula rovnou ke sluníčku a vylezl na ni. Dál už to bylo lehké. Sáhl rukou k nebi a ulomil slunci dva paprsky. Byly docela tenoučké a nikomu nemusejí chybět.

Paprsky pletl a proplítal, až z nich uvil prstýnek, jemný a zářivý. Jeho záře vycházela se slunce východem a se sluníčkem zapadala.

Rumcajs počkal, až bude poledne. V pravé poledne, kdy les voní jako vzácná apatyka a trošičku to v něm lupe, pohodil sluneční prstýnek na lesní křižovatce.

Prstýnek zářil, Rumcajs čekal ve křoví a pročesával si vousy hřebenem na borůvky.«

Moc bychom přáli, aby se všechno Rumcajsovi povedlo. Vždyť by to bylo smutné, aby zůstal sám. Je důležité mít někoho blízkého. To věděl Rumcajs, to víme my. Jen jestli se to hledání Rumcajsovi povede. To se ještě uvidí.

Píseň: S 140 Široká brána

Jen mám trochu strach. Jestli on to Rumcajs trochu nepopletl. Jestli on si zvolil dobrý způsob hledání. Mám sto chutí mu poradit. Mohli bychom mu přečíst podobenství, které už jsme četli. Jestlipak on na to nešel, Rumcajs, špatně.

Jak ono to bylo. Bylo to o stavbě domu. Stavěli dva lidé. Jednomu to šlo pěkně od ruky. Dům byl hotový raz dva. A ten druhý se pořád neobjevuje. Čím to je? Kdybychom se podívali blíž, zjistili bychom, že zatímco ten první už pěkně stavěl zdi a připravoval se na střechu, ten druhý stále kopal jámu. Proč mu to šlo tak pomalu? Vždyť ten první také kopal jámu, také si připravoval základy. Jenže stavěl na písku. A to šlo to stavění raz dva. A ten, kterému to šlo pomalu, stavěl na skále. A to se hodně nadřel, než vykopal základy, aby vůbec mohl začít stavět. Proč to jen dělal? Nebylo to zbytečné? On se tak namáhal proto, kdyby přišel nečas. Kdyby přišla voda, aby mu dům neodnesla. Nebylo to zbytečné? Nekomplikoval si to ten druhý člověk? Ne, nakonec se ukázalo, že udělal dobře. Skutečně přišel velký nečas a ten dům postavený jenom na písku bez základů odnesl.

Jestlipak Rumcajs stavěl základy? Jestlipak nešel na to hledání nevěsty nějak moc rychle?

»Najednou se od stromu ke stromu blýsklo modrým pírkem a sojka zavolala: „Už jdou. Tak buď v tom křoví zticha, ať je nepoplašíš.“

Cestou ke křižovatce přicházejí dvě jičínské panenky. Obě úhledné, a přece každá jiná. Jedna má vlasy černé a ruce běloučké, a ta druhá zas

ruce ožehlé od sluníčka a vlasy jako nedozrálá pšenice. Jedna je Anka a ta druhá Manka.

Anka spatřila sluneční prstýnek na křižovatce nejdřív. Hned po něm skočila, hned si ho navlíkla na prst a hned si taky spočítala, že za takový prstýnek by bylo nejmíň dvanáct dukátů.

Rumcajs vystoupil z křoví.

„Prstýnek máš,“ povídá, „a protože je to můj prstýnek zasnubní, musíš mě k němu přibrat.“

„Co bych nepřibrala,“ řekla Anka. „K dvanácti dukátům přiběru i loupežníka.“

„Tak dobrá,“ povídá Rumcajs, „hned ti ukážu hospodářství.“«

Píseň: S239

Děti, já z toho mám čím dál divnější pocit. Jestlipak on se Rumcajs nespletl. Jak to myslel Pán Ježíš s tím podobenstvím? „Kdo nebude poslouchat tato má slova, bude jako ten stavitel, co stavěl bez základů.“ A Ježíš vyprávěl o tom, že se máme mít rádi, že si máme pomáhat a odpouštět si, že se máme zajímat jeden o druhého. Na to prstýnek nestačí. I kdyby byl ze zlata. A možná právě proto, že byl ze zlata. Jak jen Rumcajsovi pomoci?

Sluníčko pomohlo. Zašlo za kopec a prstýnek zhasl. Už nebyl ze zlata. A Ance už se vůbec nelíbil. Už se jí nelíbil ani Rumcajs. Nezajímalo jí, že to byl hodný člověk. Neměl zlatý prstýnek. „A mrsk ho, uhodila prstýnkem o zem a odešla cestou, co vede k Jičínu.“ Copak nám to připomíná? „A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.“

Žalost pro Anku nebyla. Takoví lidé jako Anka neumí mít rádi. »Rumcajs chvíli přešlapoval v rozpacích jako v malých botách, ale nakonec sluneční prstýnek zvedl a navlíkl ho Mance na prsteník:

„On se zas ráno se sluníčkem rozsvítí.“

Manka na to:

„Vždyť já bych ho vzala i tak.“«

Je to hezké, když se lidé dokáží mít rádi. Čeká je hezký život. Však o tom tak mluvil i Pán Ježíš.

„A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se

vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nepadl, neboť měl základy na skále.“ Amen.

Píseň: S244

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. Ga 5,22n.25

Požehnání: Hospodin ti požehnej a opatruj Tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen. Nu 6,24-26

Píseň: 489